

MƏRSİYƏ

Gecəni atəş ilə qırmızı dan eylədilər,
Xalqımı-millətimi gülləbaran eylədilər.

Tutulub vahimədən nitq bu gün, dil bu səhər,
Bözəyib Abşeronu qanlı qərənfil bu səhər,
Bakı fəryad eləyir, gözdən axır sel bu səhər,
Gəmilər nalə çəkir, ərşə çıxır zil bu səhər.
Gecəni atəş ilə qırmızı dan eylədilər,
Xalqımı-millətimi gülləbaran eylədilər.

Öz qızıl ordumuzun yurdumuza qəsdinə bax,
Üstümə tank yeridən fitnəkarın şəstinə bax,
Gözü qanımla xumar düşmənimin məstinə bax.
Gecəni atəş ilə qırmızı dan eylədilər,
Xalqımı-millətimi gülləbaran eylədilər.

Öldü gənc, öldü uşaq, öldü gəlin-qızlarımız,
Ölmədi! Şanlı şəhid oldu neçə yüzlərimiz,
Bu saat Kərbübəla düzləridir düzlərimiz,
Necə qan ağlamasın üzlərimiz-gözlərimiz.
Gecəni atəş ilə qırmızı dan eylədilər,
Xalqımı-millətimi gülləbaran eylədilər.

Kim görüb böylə mərasim olar milyonlar ilə,
Bakı insan axınıyla dola milyonlar ilə,
Salına şanlı şəhidlər yola milyonlar ilə,
Analarla bacılar saç yola milyonlar ilə.
Gecəni atəş ilə qırmızı dan eylədilər,
Xalqımı-millətimi gülləbaran eylədilər.

Qəbrin üstündə də heç kukla olan çanta ilə,
Ağ gəlinlik fatası... qırmızı, al lenta ilə,
Bəs Kremlin görəsən fərqi nədir xunta ilə?!
Açımız tarixi, həm indi elə, onda elə...
Gecəni atəş ilə qırmızı dan eylədilər,
Xalqımı-millətimi gülləbaran eylədilər.

Düşdü dildən-dilə bu qətl, bu matəmğahımız,
Çatdı hər ölkəyə bu şərh-i-bəyani-ahımız,
Gördü aləm ki, aman, cəlladımızmış şahımız,
Yoxsa da bir şeyimiz, vardı fəqət Allahımız.
Gecəni atəş ilə qırmızı dan eylədilər,
Xalqımı-millətimi gülləbaran eylədilər.

Hər qızılgüllü məzar – sinəmizin dağı məzar!
Əyilir üstünə göy qübbəsinin tağı, məzar!
Hər məzar qanlı beşik, laylaları ağı məzar!
Dayanıb kam alacaq bizdən hələ yağı, məzar!
Gecəni atəş ilə qırmızı dan eylədilər,
Xalqımı-millətimi gülləbaran eylədilər.

Ey Vətən oğlu, Vətən ovladı, sil göz yaşını!
Qan haçan yerdə qalıb, tazələ öz yaddaşını!
Çox görüb, Qabil, Azərbaycanım işğal qoşunu,
Görməyib ancaq hələ böylə cinayət işini...
Yazmışıq təqvimə qan ilə bu yanvar qışını.
Gecəni atəş ilə qırmızı dan eylədilər,
Xalqımı-millətimi gülləbaran eylədilər.

DƏNİZDƏ ADAM BATIB...

Gecənin bir aləmi
Tir-tir titrədi səhər.
Qopdu çərçivəsindən
Qapılar, pəncərələr.

Sovruldu asimana
Yerin tozu-torpağı.
Şaqqıltıyla qırıldı
Ağacların budağı.

Xəyalım uçdu bu dem
Uşaqlıq çağlarına –